

Sygn. akt IX W 3034/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant – Kalina Pawelko

w obecności oskarżyciela publ. nie stawił się zawiadomiony prawidłowo
po rozpoznaniu w dniu 17/05/2016r., 28/06/2016r., 18/07/2016r. sprawy

J. K.

s. T. i S. z domu T.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

w dniu 05 maja 2015 r. o godzinie 19:41 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki B. o nr rej. (...) przekroczył
dozwołoną prędkość na obszarze zabudowanym o 26 km/h i poruszał się z prędkością 76 km/h

- tj. o wykroczenie z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. obwinionego **J. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy
Prawo o ruchu drogowym i za to z mocy art. 92a kw skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 200zł(dwieście)
złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża
obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w
kwocie 30,- (trzydzieści)**

złotych

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 28 lipca 2016r. uznał obwinionego J. K. za winnego popełnia zarzucanego
mu wykroczenia z art. 92akw w zw. 20 ust.. 1 Ustawy Prawa o ruchu drogowym tj., że: w dniu 05 maja 2015 r. o
godzinie 19:41 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki B. o nr rej. (...) przekroczył dozwołoną prędkość na obszarze
zabudowanym o 26 km/h i poruszał się z prędkością 76 km/h i za to skazał go na karę grzywny w wymiarze 200złotych
oraz obciążył kosztami postępowania i opłatą w wysokości 130złotych.

Obwiniony J. K., mieszkaniec W., z zawodu (...) jest zatrudniony w (...) spółce z o.o. osiągając dochód w wysokości około (...). Jest rozwiedziony i obciążony obowiązkiem alimentacyjnym w wysokości (...). Obwiniony nie był uprzednio karany sądownie.

(dane osobopoznawcze k.86).

W dniu 05 maja 2015r. patrol policji z Wydziału Ruchu Drogowego w O. w składzie : K. W. (1) i N. S. (1) pełnił służbę na terenie O., nieoznakowanym pojazdem-ki O. (...) z videorejestratorem..Okolo godz.19:41 , jadąc ul. (...) w kierunku ul. (...),został zarejestrowany pomiar prędkości w terenie zabudowanym ,pojazdu m-ki B. o nr rej. (...) kierowanego przez obwinionego J. K. . Pomiar był dokonywany za pomocą urządzenia (...),na odcinku 50metrów. Z pomiaru wynika , że obwiniony poruszał się z prędkością 76km/h, przekraczając prędkość dopuszczalną o 26km/h. Obwinionemu został zaproponowany mandat karny w wysokości 100złoty i 4pkt.karnych.

W czasie czynności kontrolnych , które wykonywał funkcjonariusz policji K. W. (1), obwiniony stwierdził , że się zagapił . Na jego żądanie został mu odtworzony zapis z videorejestratora , którego producentem jest Z.. Obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego , ponieważ jak określił ,nagranie wykonane jest z tzw. dojazdu.

(d. notatka urzędowa k.5, świadectwo legalizacji ponownej k.14,płyta z nagraniem z videorejestratora k.16, zeznania świadka K. W. (1) k.87-87v , N. S. (1) k153-153v , ksero notatników służbowych k.106-109,instrukcja obsługi videorejestratora k.110-135, , książka ewidencji pracy videorejestratora k.160-161, wyjaśnienia obwinionego k.10-11, 86-86verte)

Obwiniony w toku czynności wyjaśniających przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i zaproponował w ramach samoukaranania karę nagany. Wyjaśnił , że śpieszył się do miejsca zamieszkania i nie wiedział , że aż o tyle przekroczył prędkość . Z powodu zdenerwowania nie przyjął proponowanego mu mandatu karnego.

Powyższe ustalenia stanowiły podstawę do wydania w dniu 17 sierpnia 2015r, wyroku nakazowego ,skazującego obwinionego na karę grzywny i obciążającego go kosztami postępowania i opłatą . Po uprawomocnieniu wyroku, obwiniony złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku nakazowego , zarzucając nieprawidłowości w zakresie doręczeń firmie (...). Postanowieniem z dnia 09.11.2015r.Sąd Rejonowy w Olsztynie odmówił przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu.

W międzyczasie w dniu 30.11.2015r. ,do tutejszego Sądu wpłynęło pismo z Urzędu Miasta (...) W. , z którego wynika , że prowadzone jest przeciwko obwinionemu postępowanie w sprawie skierowania na egzamin sprawdzający kwalifikacje na wniosek Komendanta Stołecznego Policji tj. wobec kierowcy , który przekroczył limit 24 punktów za naruszenie przepisów i zasad ruchu drogowego.

(pismo z UM W. k.69)

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2015r. Sąd Okręgowy w Olsztynie (...) uchylił postanowienie z dnia 09.11.2015r, powołując się na nieprawidłowości przy avizowaniu korespondencji do obwinionego ze strony (...).

W toku postępowania , jurysdykcyjnego obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił , że od razu w dniu kontroli kwestionował wysokość przekroczenia prędkości. Podał , że tego dnia ruszył dynamicznie ze światła i na odcinku 100metrów rozpedził pojazd do 50-60km ,następnie odpuścił gaz. Nie jechał szybciej ,bo była budowana linia tramwajowa i oglądał co się dzieje. Gdy już stał na kolejnych światłach radiowóz włączył sygnały do zatrzymania. Został poinformowany o przekroczeniu prędkości . Nie wiedział , że jedzie za nim Policja. Prosząc o okazanie pomiaru stwierdził , że policjantka nie potrafiła obsłużyć urządzenia , stąd miał wątpliwości. Nagranie odtworzył mu drugi funkcjonariusz. Potwierdził , że to był pomiar jego pojazdu, ale nie widział jakim urządzeniem był wykonany pomiar i nagranie. Podał , że kierował pojazdem m-ki B. (...) z 2010r., o pojemności 4,4l i mocy 450KM .Wyjaśnił , że pojazd ten potrzebuje 4,5 sekundy ,żeby rozpedzić się do 100km/h.

Obwiniony nie potwierdził, odczytanych mu wyjaśnień, złożonych w toku czynności wyjaśniających, w których przyznawał się do winy i wskazał okoliczności zdarzenia. Wyjaśnił, że został wprowadzony w błąd. W toku dalszych wyjaśnień, obwiniony potwierdził tę treść podając, że użył skrótu myślowego, bo cały czas kwestionował prędkość. Wyjaśnił, że zaproponował dla siebie nagane, tryb niemandatowy i bezpunktowy.

Sąd zważył, co następuje.

Wyjaśnienia obwinionego, nie są wiarygodne. Obwiniony zaprzeczył przyznaniu się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, zarówno podczas kontroli drogowej, jak na etapie czynności wyjaśniających. Okoliczności te zostały potwierdzone w dokumentacji załączonej do akt sprawy. To obwiniony, a nie inna osoba, wypowiedział treści zaprotokołowane w protokole wyjaśnień, jak na k. 9-11, który to protokół osobiście przeczytał przed jego podpisaniem, o czym stanowi stosowna adnotacja, a następnie potwierdzając okoliczności w nim przedstawione popisał go. Obwiniony, wówczas, jako powód przekroczenia prędkości w terenie zabudowanym, podawał fakt, że spieszył się do domu.

Zmiana stanowiska obwinionego, zaprezentowana na rozprawie i kwestionowanie swojego zawinienia zdaniem, Sądu stanowi nieudolną próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej za zarzucane mu wykroczenie. Stwierdzenie winy obwinionego wiąże się również z wzrostem liczby punktów karnych o 4 kolejne. Jak wynika z dokumentacji z Urzędu Miasta dla Miasta S. W., obwiniony został aktualnie skierowany na egzamin sprawdzający w związku z przekroczeniem limitu 24 punktów.

Obwiniony J. K., jak wynika z jego wyjaśnień, potwierdził, że pomiar prędkości dotyczy jego pojazdu, lecz nie akceptował sposobu pomiaru, określając go, jako z tzw. dojazdu.

Jest to dowolna interpretacja przepisów i materiału dowodowego przez obwinionego, pozostająca w oderwaniu od okoliczności faktycznych. Wersji obwinionego przeczą zarówno dokumentacja dotycząca urządzenia, którym dokonywano pomiaru, notatka urzędowa, jak i zeznania funkcjonariuszy, którzy byli uprawnieni do obsługi videorejestratora w nieoznakowanym radiowozie oraz samo nagranie.

Prędkościomierz kontrolny(...) firmy (...) wykorzystywany jest do pomiaru prędkości w ruchu drogowym, jak również do rejestracji zdarzeń takich jak wyprzedzanie w miejscu niedozwolonym czy wjazd na skrzyżowanie przy czerwonym świetle. System wykorzystuje komputer do cyfrowego zapisu obrazu o wysokiej rozdzielczości. Nagranie z parametrami prędkości pojazdu obwinionego, radiowozu i odległości pomiaru, zostały zarejestrowane na płycie załączonej do akt sprawy.

V. jest urządzeniem dopuszczonym do w/w pomiarów, a pomiaru dokonywał uprawniony, przeszkolony funkcjonariusz Policji K. W. (1). Pomiar był dokonywany podczas jazdy za pojazdem obwinionego, radiowozem nieoznakowanym.

W tych okolicznościach bezzasadne jest dyskredytowanie pomiaru z powodu, jak to określił obwiniony, „z dojazdu”. Nieprawdziwa jest okoliczność, którą obwiniony podał na rozprawie, że na odcinku pomiaru obwiniony wyhamowywał, przeczy temu nagranie zawarte na płycie.

Wskazać należy, że podczas mierzenia prędkości do 100km/h, ewentualny błąd pomiaru urządzenia wynosi 3km/h. Podczas, gdy w przedmiotowej sprawie, prędkość pojazdu obwinionego została ustalona na 76km/h w terenie zabudowanym. Zarejestrowany fakt przekroczenia dopuszczalnej prędkości przy użyciu videorejestratora, zdaniem Sądu, nie budzi wątpliwości.

Obwiniony, wskazując na niewłaściwość pomiaru, na rozprawie podniósł kolejną okoliczność, że po „rozpedzeniu pojazdu” do 50-60km/h, hamował, „odpuścił gaz”, co miało wpłynąć na niewłaściwość pomiaru z tzw. dojazdu. Za błędne należy uznać również rozumowanie, że nie wiadomo, czy nagranie zostało wykonane prawidłowo, bo trwało 5 sekund. Tej wersji również przeczy nagranie na płycie(...)

Pomiaru dokonywał K. W. (1) ,a świadek N. S. (1) asystowała .Również to K. W. odtwarzał nagranie z pomiarem prędkości pojazdu obwinionego. W tych warunkach uwagi czy wątpliwości co do umiejętności funkcjonariusz Policji N. S. , która również posiada przeszkolenie do obsługi w/w urządzenia, nie mają znaczenia jako subiektywne odczucia obwinionego.

Jak wynika z załączonej do akt dokumentacji ,dotyczącej videorejestratora , jest to urządzenie posiadające aktualne świadectwo legalizacji ponownej. Obsługiwał je przeszkolony w tym celu policjant z Wydziału Ruchu Drogowego K. W. (1) .

Z zeznań świadka K. W. wynika , że za nim dokonano pomiaru wzrokowo ustalono , że pojazd obwinionego porusza się szybciej niż inne pojazdy. Dopiero po zbliżeniu się do pojazdu obwinionego i wyrównaniu prędkości , co było weryfikowane na urządzeniu przez cały czas przejazdu za obwinionym , po naciśnięciu odpowiedniego przycisku został zarejestrowany pomiar prędkości pojazdu obwinionego. W tych okolicznościach czas trwania pomiaru jest wystarczający. Urządzenie to , jako przyrząd pomiarowy spełnia wymagania określone w Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lutego 2014r. w sprawie wymagań , którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości w ruchu drogowym .

Wyjaśnieniom obwinionego przeczą też inne zgromadzone w sprawie dokumenty w postaci notatki urzędowej , kserokopii notatników służbowych policjantów , przeprowadzających czynności oraz przedstawione w szczególności przez świadków K. W. i N. S. zeznania, które Sąd uznał za logiczne i konsekwentne , tworzące komplementarną całość, tak dotyczące okoliczności rejestracji prędkości jak i obsługi videorejestratora.

Fakt przekroczenia prędkości przez pojazd kierowany przez obwinionego m-ki B. został zarejestrowany na płycie. W oknie pomiaru widoczne są : wszystkie niezbędne parametry , jak odległość pomiaru oznaczona symbolem s , czas pomiaru oznaczony symbolem t oraz prędkość średnia mierzonego pojazdu oznaczona znakiem v. Odległość pomiaru wynosiła 50 metrów, czas pomiaru 2,4 sekundy , a prędkość pojazdu obwinionego na tym odcinku 76km/h..Dla dokonania prawidłowego i ważnego pomiaru konieczne jest pokonanie określonego dystansu. W praktyce ,najczęściej dystans ten jest określany przez funkcjonariusza policji i dotyczy odcinka od 50 do 200 metrów i tak było w przedmiotowej sprawie.

Strona przedmiotowa wykroczenia zarzucanego obwinionemu obejmuje każde naruszenie ograniczenia prędkości , tym bardziej , że poruszanie się pojazdów na drodze z obowiązującą prędkością , stanowi jednocześnie istotny warunek bezpieczeństwa na drogach i to bez względu na natężenie ruchu czy sprzyjające warunki atmosferyczne. Obwiniony J. K. w świadomy sposób naruszając przepis art. 92a kw w zw. z art. z art. 20ust.1.Ustawy Prawo o ruchu drogowym uchybił tym regułom.

Podkreślić należy , że obwiniony , jako kierowca ,miał pełną świadomość ograniczeń wynikających z obowiązku przestrzegania prędkości dopuszczalnej na odcinku ul.(...), którą poruszał się , gdzie zgodnie z oznakowaniem jest ograniczenie prędkości do 50km/h.Wszystkie możliwe parametry pomiaru prędkości zostały mu na miejscu okazane .

Reasumując , zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w pełni potwierdza zawinienie obwinionego w zakresie popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92a kw w zw. z art. z art. 20ust.1.Ustawy Prawa o ruchu drogowym .

Obwiniony swoim zachowaniem naruszył porządek ruchu drogowego, nie stosując się do ograniczenia prędkości na trasie objętej pomiarem.

System znaków i sygnałów drogowych ma za zadanie porządkowanie ruchu i gwarantowanie jego bezpieczeństwa. Słusznie wskazuje się , że niestosowanie się do znaków, sygnałów lub poleceń zakłóca porządek ruchu i stanowi groźbę dla jego bezpieczeństwa (A. Gubiński (w:) T. Grzegorzczak, A. Gubiński, Prawo wykroczeń..., s. 218). Każdy z uczestników ruchu drogowego , w tym obwiniony, jako kierujący pojazdem jest zobowiązany stosować się do istniejącego oznakowania, w tym do stosowania się do ograniczeń prędkości.

W tych warunkach wina obwinionego J. K. nie budzi wątpliwości . Przy wymiarze kary ,jako okoliczności obciążające , Sąd miał na uwadze szkodliwość społeczną jego czynu i lekceważenie obowiązujących przepisów.

Sąd nie dopatrył się w postawie obwinionego , szczególnych okoliczności łagodzących poza niekaralnością .Mając na uwadze powyższe okoliczności ,skazał obwinionego na karę grzywny w wymiarze 200złoty i uznał , że sytuacja materialna i rodzinna obwinionego, pozwala na obciążanie go kosztami postępowania i opłatą.

Orzeczone kara jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego i odpowiada wymogom kary w zakresie prewencyjno-wychowawczego oddziaływania.